

for behøve at offre Noget af deres egne Indtægter. Dette har desværre ikke altid hidtil været Tilfældet, idet der for forskjellige Postcontoirers Vedkommende har været grundet Anledning til Klage. Der vil kunne ansøres Postcontoirer, hvor Expeditionen hidtil har været saa forældet, at der er hengaaet f. Ex. 15—16 Timer efter en Pakkeposts Ankomst til Contoiret, inden den er bleven udleveret til Publicum. Man har naturligviis i sin Tid klaget over dette Forhold, men det er ikkebestemte den Samme den Dag idag. Dreibestyrelsen har henviist Klagerne til, at Forholdet ikke kunde forandres, fordi den manglede Midler til at skaffe en hurtigere Expedition tilveie. Jeg vil nu derfor haabe, at det ved Hjælp af det betydelig forøgede Contoirholdsvederlag, som vil blive en Følge af det foreliggende Lovforslag, vil blive Postvæsenet muligt at skaffe en hurtigere Expedition tilveie, saa at der ikke for Fremtiden maa findes Anledning til at fremkomme med begrundede Klager i den af mig nævnte Retning.

Finantsministeren: Ogsaa jeg tør antage, at der ikke let vil kunne fremkomme saadanne Tilfælde som de, det ærede Medlem betegnede, men jeg vil tilføie, at det forekommer mig, at det fast er utænkeligt, at der virkelig ved noget Postcontoir her i Landet har kunnet existere saadanne Forhold, at man har maattet vente 15—16 Timer paa at faae sin Pakkepost omdeelt. Jeg tilstaaer, at det vilde have været mig kjært, om der var kommet til at foreligge en Klage i saa Henseende, idet jeg da vilde have fundet det nødvendigt paa en eller anden Maade at skaffe den fornødne Hjælp, som det vedkommende Postcontoir altsaa i det paagjældende Tilfælde maa have manglet. Det har ganske vist været en Omstændighed, som har virket hæmmende paa Opfyldelsen af de Fordringer, som Publicum med Rette har kunnet stille — jeg maa dog tillade mig her at indskyde den Bemærkning, at man undertiden ogsaa med Urette gjør temmelig store Fordringer, Fordringer, som ikke synes at kunne finde deres Retfærdiggjørelse og Begrundelse i de tilstedeværende Forhold — det har, siger jeg, virket hæmmende paa Opfyldel-

sen af Publicums Fordringer, at man har maattet tage et vist Hensyn til de vedkommende Postmestres Contoirhold ved at fatte Beslutning om, hvorevidt man skulde udstrække Contoirtiden til hele Dagen eller begrænse Ombæringen af Posten til visse Tider paa Dagen. Dette maatte jo nemlig afhænge af, om der var tilstrækkelige Midler tilstede til at kunne anskaffe de nødvendige Budde for osv. Naar det Lovforslag, som nu foreligger, vedtages, tør jeg imidlertid antage, at Midlerne i saa Henseende ville være tilstrækkelige, saa at Klager af den Beskaffenhed som den, det ærede Medlem fremsatte, ikke let ville kunne mødes med nogen berettiget Undskyldning.

Brinck-Seidelin: Den høitærede Finantsminister udtalte, at han vilde have ønsket, at Klage var fremkommen over det Forhold, som jeg før nævnte, og at han neppe kunde troe, at et saadant Forhold fandt Sted for Dieblittet. Jeg skal dertil bemærke, at der virkelig er fremkommet en saadan Klage, og at den først er fremkommen til Generalpostdirectionen. Den fremkom den 4de Marts f. A. Først 5 Maanedes efter, nemlig den 5te August, sparede imidlertid Generalpostdirectionen, at den ikke havde Midler til at foretage nogen Forandring. Dernæst blev der klaget til Finantsministeren, og under 10de December f. A. afgav Finantsministeren saa sin Resolution. Hvad der klagedes over, var, at Pakkepostfager, der ankom med Sernbanen til Byen Skive med det Tog, der indtræffer dertil hver Eftermiddag Kl. 5, 39 Minutter, først udleveredes den næste Dags Formiddag Kl. 9 à 10. Finantsministerens Svar paa denne Klage lød saaledes: „I Anledning af det af . . . flere Borgere i Skive til Finantsministeriet indgivne Andragende meddeles herved, at Finantsministeriet, der ikke for Tiden er istand til at tilveiebringe en Forandring i den af de Herrer navnlig paaanførte Ombæring af Postfagerne i Skive, er betænkt paa, under Forudsætning af at en ny Regulering af Contoirholdet ved Skive Postmestere embede finder Sted, at tilveiebringe en Forbedring i det nævnte Forhold.“ — Det var navnlig til denne Ministeriets Besvarelse, at jeg